

Posudek bakalářské práce Barbory Doležalové

Poezie Pedra Salinase jakožto dialog se světem

Vedoucí práce: Dr. Juan Sánchez

Oponentka: Mgr. Martina Mašínová

Na úvod si dovolím ocenit sám fakt, že se Barbora Doležalová rozhodla ve své bakalářské práci věnovat poezii, a navíc si vybrala autora, který stále zůstává poněkud ve stínu svých proslulejších generačních druhů. Barbora Doležalová důkladně prostudovala reprezentativní výběr z dostupné sekundární literatury a své poznatky ústrojně využila v rámci konkrétních výkladů. Výchozí rozvrh její interpretace (dialog s věcmi, dialog s milovanou, dialog s absolutním já) není původní, opírá se – dlužno zdůraznit, že přiznaně – o dnes již klasickou monografii Almy de Zubizarrety: *Pedro Salinas. El diálogo creador*, což není míněno jako výtka. V jeho rámci totiž Doležalová nachází dostatečný prostor pro vlastní úvahy; převzaté myšlenkové podněty rozvíjí a odstiňuje především poukazem na ortegovskou teorii perspektivismu, jež je krátce pojednána ve druhé kapitole nazvané „Filosofické pozadí poezie Pedra Salinase: José Ortega y Gasset“. „Dialog“ se jí v tomto kontextu ukazuje jako výsostná forma poznání, jako forma posílené duchovní interakce „já“ s okolním světem v jeho nejrůznějších podobách; dialogický je způsob, jímž „já“ nachází vlastní, osobitý vztah k různým úsekům skutečnosti tím, že v sobě samém (a následně ve své řeči) dává vyniknout významu jejich existence. Autorka si povšimla, že dialogičnost básnické promluvy v tomto pojetí nepředpokládá bezprostřední přítomnost, natož výslovnou odezvu adresátů, k nimž se mluvčí básně postupně obrací. Postačující podmínkou pro to, aby se oslovený či oslovená mohli stát součástí básnického dialogu, je jejich zprvu nepochopitelná, nepřístupná a tajuplná existence. Vprostřed změtené skutečnosti se básnické „já“ snaží pochopit jedinečný význam existujícího „ty“ a dialogičnost je podmíněna jejich esenciální odlišností. Doležalová dále zdařile pojednala i sebereflexivní prvek Salinasovy poezie a některé příznačné rysy jeho stylu (především zdůrazněnou roli zájmen). Je chvályhodné, že povětšinou nepřebírá hotové soudy, nýbrž svou argumentaci samostatně promýšlí a ověřuje v konfrontaci se Salinasovou poezií, jak naznačují i veskrze vhodně vybrané citáty. Celkově vyváženou kvalitu předkládané práce občas narušují snad až zbytečně vyhocené či naopak vyprázdňené sentence typu: „Není bez zajímavosti a je jistě důležité...“ (s. 9); „Do této nekončící aktivity generace 27 spadalo také cestování a poznávání světa“ (s. 10); „Je nepochybné, že tato myšlenka vede k toleranci“ (s. 12); „Jen básník umí v běžném nahlízet nové“ (s. 61) apod.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou výborně.

15. června 2011

Martina Mašínová